

Opgave. Det er to Punkter, hvori Flertallet adskiller sig fra Mindretallet. Der er et tredje Punkt, og det er vel nok forsaavidt det væsentligste, nemlig Spørgsmaalet om, hvorfra det Pengetilskud skal komme, som Alle, ogsaa Regeringsforlaget, ere enige om, skal ydes de anerkjendte Sygefæsker. Regeringsforlaget, saaledes som det nu foreligger, tilpligter Kommunerne at give dem Tilskud, og dertil har Flertallet i Udvalget sluttet sig. Et Mindretal vil have Ydelsen udrædet af Statskassen. Flertallet slutter sig til Regeringsforlaget, væsentligst fordi man finder, at denne Udredelse og i det Hele den offentlige Omfæng for Sygefæskerne rigtig og naturligt og i Medfør af vor hele Lovgivnings Konsekvents sker gennem Kommunerne. Det er naturligt efter det Formaal, som de anerkjendte Sygefæsker have, nemlig at forskaane Vedkommende fra at falde det offentlige Fattigvæsen til Byrde, at den Støtte, der ydes, ogsaa ydes gennem Kommunerne, hvis Opgave det offentlige Fattigvæsen er, og som, forsaavidt der sker Bepærelser for det ved Hjælp af Sygefæskerne, have ligefrem Fordel deraf. Denne Forskiel mellem Flertallet og Mindretallet har imidlertid, forekommer det Flertallet, ikke kunnet være saa gjennegrubende, som den under andre Forudsætninger vilde være, da Forholdet er, det, at det Pengetilskud, som Kommunerne efter Regeringsforlaget skulle yde, refunderes disse gennem det Udbytte, som en Akt og en forhøjet Brændevinsafgift give. Den Betænkkelighed, man kunde være ved, at paalægge Kommunerne denne Byrde, nemlig at de ikke ere i Stand til at bære den, havde jo i Regeringsforlaget, saaledes som det forelaa i forrige Samling, motiveret en Obergangsbestemmelse, hvorefter Bidraget for en Tid skulde udredes af Statskassen og først successivt lægges over paa Kommunerne. Dette er faldet bort her, idet man har set hen til den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag om en Akt og Brændevinsafgift, at en Del af denne Stats Beløb skal overføres til Kommunerne. Den hele Betragtning, at det kunde blive for byrdefuldt for Kommunerne, falder derved bort. Det ærede Medlem fra Frederiksberg fastholder Udredelsen af Statskassen, men gaar dog ud fra den Forudsætning, at Ydelsen ogsaa naar den udredes af Statskassen, skal staffles til Veie ved Hjælp af den nye omtalte Skat, og det ærede Thing vil se, at der ikke er saa stor Forskiel mellem Flertallet og det ærede Medlem. Forskiellen er egentlig kun en formel og er forsaavidt, saaledes som det er udtalt af det ærede Medlem, et Raskerespørgsmaal, men Flertallet lægger dog Vægt paa Regeringsforlagets

Ordnung i den Henseende, og det af den Grund, at det forekommer os naturligt og af Rigtighed, at hele Forholdet mellem Sygefæskerne og Kommunerne ikke løsnes, ikke ophæves. Saaledes som Forlaget foreligger fra Regeringens Haand, og saaledes som det af hele Udvalget er foreslaaet ændret paa dette Punkt, ja allermost kan jeg sige, saaledes som det vil se ud, hvis Mindretallets Forslag paa forskjellige Punkter bliver vedtaget, forudsætter det en Forbindelse mellem Kommunerne og Sygefæskerne, som det formentlig er nødvendigt at fastholde, og i hvilken det saa naturligt hører ind, at Tilskudet, der reelt kommer fra den nævnte Skat, udredes til Sygefæskerne gennem Kommunerne og ikke gennem Statskassen. Men en virkelig dybtgaaende Forskiel bliver der paa dette Punkt mellem Flertallet og den Del af Mindretallet, som ikke mener, at man ved Afgjørelsen af denne Del af Forlaget bør gaa ud fra Forudsætningen om en Skat, der skal tilvejebringe den Sum, som her paalægges Kommunerne til Sygefæskerne. Det er de almindelige Bemærkninger, som jeg vilde forudskifte med Henhyn til Forholdet mellem Flertallet og de forskjellige Mindretal, der have stillet Ændringsforslag, som Flertallet ikke har kunnet tiltræde.

Idet jeg nu gaar over til Udvalgets eller Flertallets Ændringsforslag til det Afsluit, der er sat under Forhandling, og ligeledes skal angive Flertallets Stilling til de af Mindretallet stillede Forslag, skal jeg bemærke, at Ændringsforlaget til § 3, der er stillet af et Mindretal, og som gaar ud paa, at man som Minimum af Medlemstallet ved en anerkjendt Sygefæske skal gaa ned fra 50 til 30, har Flertallet ikke kunnet tiltræde af følgende Grunde. Den Minimumsgrændse, man vil sætte, bliver naturligvis til en vis Grad vilkaarlig eller i alt Fald beroende paa et Skjøn. Den maa være bestemt efter det Henhyn, at der er Rimelighed for, at Kassen kan opfylde sine Forpligtelser, denne maa ikke være saa faatalig, at Uheld, der ramme et Medlem, kan gjøre den insolvent. Det er det, man har havt for Die her, og Regeringens oprindelige Forslag havde i den Henseende anset det for rigtig, at vælge 50. Da man ønskede at gaa ned herunder, mente Flertallet ifjor, at det vel ikke ubetinget kunde negtes, at der kan være Sygefæsker, hvis hele Ordning er en saadan, at de uagtet de have et mindre Medlemsantal, dog ere i Stand til i paafølgende Tilfælde at opfylde deres Forpligtelse, og for at imødekomme Mindretallets Betragtning opstillede det den Regel, som nu er optagen i Regeringsforlaget, om at der kan meddeles An-